

MOTO GUZZI SUPERKAMPANJ!!!

GRISO 1100

It's love at first sight.
Then second. Third. Fourth.

BREVA 1100

She always chooses the
longest route to your heart.

CALIFORNIA CLASSIC

The difference between a
one-night stand and the
love of your life.

Griso 850 (2006)
före 119.999,- nu 99.995,-

Griso 1100 (2006)
före 139.999,- nu 114.995,-

California Classic 1100 (2006)
före 144.999,- nu 119.995,-

California Touring 1100 (2006)
före 154.999,- nu 124.995,-

Breda 750 (2006)
före 84.999,- nu 69.995,-

Breda 850 (2006)
före 104.999,- nu 89.995,-

Breda 1100 (2006)
före 122.999,- nu 99.995,-

Breda 1100 ABS (2006)
före 126.999,- nu 109.995,-

AN IMPORTANT STORY

STOCKHOLM, JÄRFÄLLA guzzi center & mc service 084-456010 ELDSBERGA marcussens mc 035-46485

SLITE wannerdahls motor 0498-220234 OXELÖSUND ab tejby 0155-30263

TOMELILLA berrinoma 041-7511287 ALINGSÅS biscaya motor 0322-630124

HAMMARÖ hojgaraget i kartstad 054-513320 FRUFÄLLAN erdmann motor 0334-302222

ARBOGA italia bike center 0589-13830 UMEÅ nordimotor 090-773663 VÄXJÖ oves motor 047-024660

www.motoguzzi.se

MEDLEMSTIDNING FÖR SVENSKA MOTO GUZZIKLUBBEN

Nummer 3

2007

CIAO!!!!

RELAZIO DA QUARTIERE GENERALE

Via est vita - vägen är livet....

Hur lätt är det inte att glömma det? Det är så lätt att hamna i ekorrhjulet, arbete hela veckan lång och sedan; "livning for the weekend". Eller ännu värre, leva livet som en ständig transportsträcka mellan semestrar eller ledigveckor. Motorcyklar är en alldeles utmärkt medicin mot detta livsdödande levnadssätt. Jag är rätt övertygad att ni mina vänner känner precis som jag; när man gränsar sin glädje försvinner snabbt de gråa tankarna och pulsen återgår snart till att slå i skön sambatakt.

Nu står de flesta av oss inför en period av tvåhjulselibat. Låt oss inte nedslås av det utan ta vara på alla de dagar som nu tillåter oss att fokusera på alla de andra sköna prylar livet är så fullt av, men som vi prioriterar bort när tvåhjulsdrogen har oss i sitt grepp.

Livets vägar tar oss på en spännande resa, alldeles oavsett om den är angenäm eller inte, det är ett som är säkert. Inte kunde jag väl i mina vildaste drömmar tro att jag skulle sitta här som *Il presidente* i denna, den finaste av klubbar, när jag precis för tio snabba år sedan blev medlem, trots stor tvekan om jag skulle platsa i gänget bland alla rutinerade rävar.

Lite grann där tror jag vi som redan är innanför klubbgemenskapen har en viktig uppgift.

Vi måste alla sträcka ut handen och visa att vi verkligen vill ha nya, trevliga vänner i vår gemenskap. Det är inte alltid så lätt att inse det när man står där, grön och skrapande med foten och ser alla andra som verkar vara födda med ytterligare två matchande färger.

Innan jul kommer distriktsombuden att försöka fånga upp fler till vår gemenskap.

Samtidigt arbetar vi på lite ännu så länge hemliga projekt för att öka värdet av ditt medlemskap.

drag eller problem från ett helt annorlunda och oväntat håll, kort sagt att tänka "utanför boxen"., samt att sätta mina med- resenärers trivsel i första rummet.

Jag fortsätter gärna som distriktsombud för norrland så länge ingen annan gör ett seriöst anspråk på tjänsten. Finns det någon som känner för uppdraget där ute är ni välkomna att ta kontakt med mig.

I egenskap av d.o. går jag just nu och funderar på om det skall bli en *NGzz05* här under nästa sommar. Glädjande nog har några personer redan hört av sig och uttryckt ett intresse för detta.

Men om, jag säger om det blir så, tror jag detta scenario väl kan beskriva hur det i så fall kommer att se ut; Denna gång ställer Italienarna sitt mysiga slott och sin Italienska krydda till vårt förfogande.

Vi använder oss ännu en gång av Dundrets fina stugby med sina bastuförsedda två "familje"-stugor som sovalternativ för dem som inte vill tälta kring slottet. Den fina artikeln från Mc-nytt och en annan som skrivits om Laponiaturen kommer att dra folk från Italien eftersom denna publicerats i Italienska tidningar i marknadsföringssyfte. En annan mc-klubb som arbetar med en av de verkliga klassikerna har också velat vara med och leka. Detta gör att vi blir fler och får chans att träffa ännu mer nya ansikten. Om, jag säger om träffen blir av kommer den med anledning av att vi hoppas dra lite kontinentfolk att flyttas en vecka framåt i tiden. Sista helgen i juli är därför den helg som ni nu genast skall se till att freda i era välfyllda kalendrar. Om, och jag säger om ni tror att detta är något för er att uppleva får ni gärna höra av er. I nästa nummer kommer jag att berätta om pusselbitarna utfallit i en riktning som leder till träff.

Ciao, och glöm för allt i världen inte att lyssna efter Tomten
/ Nicke

Distrikt 12

Dalarna

Hej kära Dalfolket.

Sista turen för i höst gick med Bellezza (min Lemans) 13 Oktober och självklart var det upp till Grängesberg för vinteridet. Min förhoppning är i alla fall att det skall bli en tur till på Malingsbovägen innan hojtäcket åker på.

Till min kännedom så har det framkommit att vi är 12 st i Daladistriktet, min förhoppning är att vi skall försöka enas om en lördag eller Söndag i vår för att göra en skön tur någonstans med fikapaus och lite skönt Guzziprat.

Redan nu vill jag flagga för Italienträffen i Skokloster som går av stapeln 1 Maj, som jag självklart kommer att besöka.

Och glöm heller inte mässan i Göteborg i Januari.

Till sist så vill jag påminna om vårat forum www.guzziclub.nu där hittar ni en hel del matnyttigt om våra Italienska skönheter och en härlig stämning i allmänhet.

Hoppas ni får en fröjdefull hjul och gott nytt Guzziår

//eders **GuzziKung**

Ha dé

Distrikt 13

Norrland

Hej systrar och bröder,

både från norr och från söder. Även er i väst och i öst tillägnar jag min förhoppning om en härlig höst.

Så kan ännu en säsong läggas till handlingarna och fantasierna kring nästa börja formas.

Om sommarens träff i Gällivare kan du läsa på annat håll i detta blad. Jag nöjer mig med att säga att jag haft förmånen att få lära känna ännu fler trevliga Guzzi- och Italienvänner i samband med träffen och arbetet kring denna.

Under hösten har jag dessutom blivit uppgraderad till Il Presidente i klubben. Jag tackar för förtroendet att få axla uppdraget efter Benneth och ber er sända en tacksam tanke till honom för det fina jobb han lagt ned i klubben. Eftersom han fyllt ut en stor kostym är vi nu flera personer som delat upp jobbet mellan oss.

Jag lovar att göra mitt bästa och använda mig av det som jag själv tycker är mina främsta egenskaper, nämligen att alltid sträva efter att angripa ett upp-

Som gammal (nåja) kvartersmästare från artilleriförband, känner jag mig ändå besitta vissa kvalifikationer som kan va´ bra att ha för att hålla ihop en kanonklubb som vår...

Hoppas ni alla får en skön jul, med många hårda, fina, snabba hjulklappar

Ciao, e non dimenticate per niente al mondo di ascoltare Babbo Natale (övers. finner du i det översta distriktet...)

/ Nicke

Ciao ! Arivedeci !?

Detta kommer att bli en tragisk historia. Nä, Men sista gången jag skriver ledaren i Giornale. Någon sammanfattning av min tid som "Il Presidente" kommer jag heller inte att göra. När ni läser detta har den nya organisationen för klubben säkert kommit i ordning. Det innebär för "er" nya kontakter vad gäller medlemsregister (Kjelle), samt all annan info ni kan komma att behöva tar ni med Nye Il Presidente Niklas och eller Vice Il Presidente Leif Öhman.

(mera känd som Guzzikungen i dessa sammanhang). Som ni märker är det några fler personer som ska styra klubben i framtiden, jobbet blir mer och mer, mycket sker via internet och mail. Datorer och data, + den tid det tar är inte min starka sida. Så jag hoppas att framtida kontakter via detta sätt att kommunicera ger bättre respons än vad jag lyckats prestera. Helt sluta med allt som har med Moto Guzzi kommer jag dock inte att göra.

Ibland kommer FANTOMEN TILL STAN SOM EN VANLIG MAN.

För att göra det lite lättare för nya medlemsregistratorn ber jag er som betalar medlemsavgiften över internet. **Att alltid börja med medlemsnummer** i meddelande till betalningsmottagare. OK. Detta gäller också vad all annan kontakt med klubben. Nya adresser och tel,nr. hittar ni i Giornale eller på hemsidan.

Jag svarar naturligtvis på frågor även i fortsättningen.

Jag får härmed TACKA för mig, med att önska er alla en god fortsättning med klubben en **GOD JUL o ETT GOTT NYTT GUZZI ÅR.**

M V H

Benneth

Organisazione

KONTAKTMAN:

Moto Guzzi Club of Sweden
c/o Nicklas Johansson
Dahlsög 6, 982 32 Gällivare
Tfn: 0970-14546
Mobil: 070-5353218
E-post: TBA

KONTAKTMAN, VICE:

Leif Öhman
Mobil: 070-7771211
E-post: TBA

KASSÖR & MEDLEMSREGISTER

Kjell Pettersson, Åkersberga
Tfn: 08-54065084
Pg: 92 11 67-3
E-post: TBA

MATERIALFÖRVALTARE:

Magnus De la Gardie, Eskilstuna
Tel: 016-51 52 42
Mobil: 0707675920
E-post: klubbshop@guzziclub.nu

GIORNALE REDAKTION:

Tina Karlsson
Blåkullag 27 D 254 57 Helsingborg
Tel: 042-228794 Mobil: 0705528794
E-post: giornale@guzziclub.nu

UTLANDSSAMARBETE:

Tina Karlsson, Helsingborg
Tel: 042-22 87 94
E-post: utland@guzziclub.nu

NORDENSAMARBETE

Stefan Drugge, Stockholm
Tel: 08-7922828
Mobil: 0705660615
E-posten: norden@guzziclub.nu

IT-ANSVARIG:

Torbjörn Johansson
Tfn: 0707351360
E-post: TBA

HEMSIDA:

<http://www.guzziclub.nu>

FÖRSÄKRINGSANSVARIG:

Jan Ekström, Arboga
Tel: 0589-138 30

Presentation av IT-ansvarig

*NAMN: *Torbjörn Johansson, av vän-
nerna kallad för Tobbe
*BOR: *I en 70-talsvilla i Hässelby, NV
om Stockholm
*FAMILJ: *Ja, fru och två grabbar (8 år
och 3½ år)
*YRKE: *SystemUtvecklare på SEB
sedan 18 år tillbaka.
INTRESSEN:

MotorCyklar, Bilar, Golf, Badminton,
Pingis, Datorer, Elektroniska prylar,
problemlösning samt god mat och dryck
i goda vänners lag.

*MOTORCYKEL: *Moto Guzzi V10
Centauro -99 antracit/yellow

*MITT HOJ-LIV: *Började på en Ya-
maha RD 125 1979. Och uppgraderades
senare till en Suzuki GT 250. Under
samma period ägde jag också en Svalan
-54 samt en Rex -52. När jag var 19
eller 20 körde en av mina bästa vänner
ihjäl sig på mc och nästan alla hans
kompisar slutade åka mc, så också jag.
Efter att varje vår i 20 år ha suktat efter
att återigen åka hoj så log jag då till igen
när jag fyllde 40.

Att det blev just Guzzi var en stor till-
fällighet. Alla andra mc-firmor förutom
GuzziCenter i Veddesta,
verkade nämligen ha stängt just den
dagen då jag var köpsugen:-)
Och nu nästan 5 år senare ligger Guzzi
mig väldigt varmt om hjärtat!

Hoppas vi ses framöver!

Tobbe

Distrikt 7 + 10

Gotland + Stockholm & Uppland

Hej jag heter Stefan Drugge har fått förtroendet att vara Distriktsombud för Stockholm, Uppland och Gotland (så länge det inte finns någon DO där). Mina Guzzierfarenheter är LM 1000-89 2 år, modifierad LM-85 7 år och sedan 20/4 2000 kör jag en numera modifierad V11 Sport, trivs bra med den, den har gått ca 55000km och är piggare än nånsin.

Det jag och alla DO skall försöka göra är att fortsätta det Benneth EX-presidenten, började med, nämligen att försöka få så många Guzziägare som möjligt att bli medlemmar i Svenska Guzziklubben.

Distrikt 10 skall ordna hösträffen som sker den 29/8-31/8 2008, den blir i Stockholms län. Jag håller på att titta på alternativa träffplatser.

Ett mindre återkommande arrangemang skall vi dra igång med start den 7/11, att medlemmar i Svenska Guzziklubben träffas på en restaurang (vilken restaurang det blir kommer att skrivas på hemsidan) den första onsdagen i varje månad för att äta en bit mat och ta en pilsner eller 2. Så ni som har vägarna förbi den dagen är mycket välkomna.

Hej så länge **Stefan**

Distrikt 11

Gästrikland

Hej alla!

Då är det dax att sammanfatta ännu en säsong av knuttande. Denna sommar har väl inte varit något underverk av strålande solsken men konstigt nog så kan jag inte minnas att jag kommit hem blöt så många gånger. Det kanske beror på en kombination av dåligt minne och att jag försöker få på regnstället i tid...

När det gäller träffar så vill jag passa på och tacka för våra mycket trevliga vår och höstträffar.

Jag misstänker att några andra kommer att skriva om dessa så jag nöjer mig med att konstatera att arrangemangen var jättebra!

I övrigt så har jag smygtrimmat v11:an i sommar. Ett hemgjort 2-1 system med Ducati kolfiberljuddämpare gjorde susningen för ljudet. Och ett Kn filter tillsammans med en Power-commander gjorde att effekten ökade totalt 10%. Men största fördelen blev nog att den blev ännu trevligare att köra med. Piggare och mindre vibrationer.

Då får jag passa på att önska er alla ett trevligt slut på året!!

Hälsningar **Tomas** do 11.

skaffa mig. Om jag nu kan skiljas från min EV; förstås. Nästa nummer av Giornale skulle det vara väldigt intressant att läsa om vad ni som har köpt/kört Norge tycker. Är det en höj ni rekommenderar? Skriv och rapportera!

Vi ses väl i Göteborg!?

Kör lugnt!

Kenneth

Distrikt 9

Mälardalen

Il mio rapporto del distretto nove

Nu var det länge sen sist man skrev nåt så man kommer knappt ihåg vad som hände i våras.

Men vi var i alla fall hos Roffe och hans gäng i Lidköping på träff. Efter mycket övertalande blev det i allaf all av med en träff hemma hos honom. Den var mycket bra med alla våra kompisar som kom dit och fick uppleva en trevlig del av vårt land. Det häftigaste var ju förståss uppstartandet av flygplansmotorn men även utflykten till Läckö slott samt middagen gick inte av för hackor.

Det verkar som Roffes gäng trivs med att arrangera för nu blir det vintrträff i Göteborg också.

Om man pratar motorcykelåka har det inte blivit så mycket av men det får man väl ta igen senare. Till höstträffen i Kisa åkte jag höj i alla fall. Kenneth och jag hade tänkt att fixa den ihop men hans fru blev sjuk så dom kunde inte komma. Men som alla vet är Guzzifamiljen stor och inget är omöjligt så allting löste sig och jag hoppas att alla var nöjda trots att det blev lite kallt och blött. Jag var i alla fall nöjd med alla som kom och den service och underhållning som vi fick. Så nu hoppas jag att alla vet var Kisa ligger. Mita och Kent hälsar och säger att alla är välkomna att fika någon mer gång. I september hade vi vår distriktsombudsträff och den blev mycket intressant med mycket nytt folk som kommer att engagera sig i klubbens ledning, det kommer att bli ett stortlyft för klubben. Benneth blev värdigt avtackad och han tycker nog att det är skönt att få kunna ägna sig åt sina andra intressen lite mera. Men jag har märkt att han har lite idéer kvar som vi ska praktisera i vårt distrikt men det tar vi nästa år. Väl mött i vinter. Nu sitter Tina och väntar på det här så nu trycker jag på sändknappen.

Vi hörs o syns

Magnus

Distriktsombud

1. Skåne

Cecilia Johansson, Blentarp
Tel: 0416-130 71
Mobil: 0709561871
E-post: do1@guzziclub.nu

2. Halland

Lars Gillberg, Getinge
Tel: 035-583 17
E-post: do2@guzziclub.nu

3. Småland

Tommy Granfelt, Lenhovda
Tel: 0474-48570
Mobil: 0706981006
E-post: do3@guzziclub.nu

4. Västra Götaland

Rolf Nilsson, Lidköping
Tel: 0510-120 88
Mobil: 0706409049
E-post: do4@guzziclub.nu

5. Göteborg & Bohuslän tf

Mikael Nordström
Tel: 051016311
E-post: do5@guzziclub.nu

6. Östergötland

Kenneth Nyberg, Finspång
Tel: 0122-166 56
E-post: do6@guzziclub.nu

7. Gotland

Ingår i Stockholm & Uppland tillsvidare

8. Värmland

Vakant

9. Mälardalen

Magnus De la Gardie, Eskilstuna
Tel: 016-51 52 42
Mobil: 0707675920
E-post: do9@guzziclub.nu

10. Stockholm & Uppland

Stefan Drugge
Tel: 08-7922828
E-post: do10@guzziclub.nu

11. Gästrikland

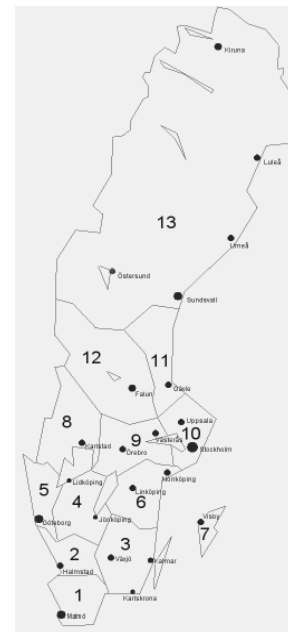
Thomas Bergström, Gävle
Tel: 026 160135
Mobil: 070 3207001
E-post: do11@guzziclub.nu

12. Dalarna

Leif Öhman, Grängesberg
Tel: 0240-22227
Mobil: 0707771211
E-post: do12@guzziclub.nu

13. Norrland

Niklas Johansson, Gällivare
Tel: 0970-145 46
Mobil: 0703000047
E-post: do13@guzziclub.nu

Moto Guzzi Giornale

Presstopp 2008

Giornale # 1: 1 februari

Giornale # 2: 1 Maj

Giornale # 3: 1 November

La Parala al Rettrice

Ett fullspäckat nummer av Giornale denna gången. Jag tackar alla som har bidragit med reseskildringar och annat till detta nummer. Med exklusiv rätt har jag fått tillåtelse att publicera "Grevens återkomst till Läckö" av Nya Lidköpings Tidning. Inga stickbeskrivningar denna gången heller, fortsatt så här och jag får behålla mina stickbeskrivningar för mig själv.

Sedan sist har det hänt en del i klubben. Det har blivit lite omorganisation och vi har ny Il Presidente Nicklas Johansson och eftersom har bor uppe hos jul-tomten så har vi även fått en vice Il Presidente Leif Öhman. Kontaktmansuppdraget har alltså delats på flere personer och därmed har vi numera även en kassör i Kjelle Pettersson.

På hemsidan händer det något varje dag så kolla in ofta på www.guzziclub.nu där alla distriktsombud har sitt forum där de kan skriva in nyheter och evenemang med kort varsel. Där pågår också en **medlemsundersökning** som jag hoppas att ni alla vill fylla i så kanske det händer ännu mer i klubben. Har lovat Il Presidente att puffa lite för decembernumret av MC-Nytt där det kommer ett reportage om träffen i Gällivare i somras. Läs Nickes egen story om träffen i detta nummer av Giornale.

Så till något helt annat. Jag har börjat planera för en flytt tillbaks till rötterna det vill säga till Småland, någonstans Nybro - Kalmar - Emmaboda - Torsås-trakten och letar därför efter ett torpställe att hyra för permanentboende (enda krav på standard är att där finns toalett inne, blir så kallt om rumpan på vintern annars) så om någon därute vet om något sådant ställe får ni gärna höra av dig till mig.

Och så **Till er alla från Oss alla EN RIKTIGT GOD (H)JUL och ETT GOTT NYTT GUZZIÅR 2008!**

Cina

Det är inte lite svårt att sammanfatta 10-år som DO för klubben. Det har minst sagt varit en intressant tid för mej och min fru, vi har ju på alla sätt försökt att skapa en levande klubb med mässor, träffar och som ambassadörer för klubben i olika sammanhang, t.e.x Swedish Bike Meat, vårruset, after bike, kostaträffen osv, men uppslutningen från er medlemmar har vid vissa fall varit noll intresse, så efter noga övervägande har jag till slut insett att jag inte har något mer att tillföra klubben, och med dessa rader vill jag tack för all support från klubben. Jag hoppas att en ny DO tillträder när tiden är mogen för detta. Jag önskar alla en God Jul och ett Gott Nytt År. Vi ses på mässan

Ride Your Guzzi Safe **keijo/gbg**

Hej alla i DO5 Jag ska försöka presentera lite om mig själv. Jag är uppväxt på en lantbruksgård strax utanför Lidköping. Mitt arbete F7 Såtenäs transport av förnödenheter. materielhantering och redovisning av förnödenheter. På min fritid har jag alltid varit intresserad av jordbruk, biodling, djur & natur men inte minst mina mc-tuner (California 1100i 97a & special 1100 02a) de ser ni på klubbens hemsidan (index). Jag tar hand om DO5 tills alla ni har valt ut en i distriktet. **VI SYNS OCH HÖRS PÅ MC-MÄSSAN JAG STÅR I GUZZI KLUBBENS MONTER**
Micke

Distrikt 6

Östergötland

Hej allesammans!

Nu är vi inne i en varm och skön höst. Det är ju faktiskt MC-väder den 30 oktober. 9° varmt och sol! Nåja, det hinner väl bli vinter i år också och då är det ju snart dags för vinterträff och MC-mässa i Göteborg. Då ska man förhoppningsvis få se och provsitta en Norge som jag har gått och blivit riktigt sugen på att

Distrikt 3

Småland

Kom hem i dag efter nästan tre veckor på lasarettet. En incidente med min nya Norge, vilket inte utföll till min belåtenhet. Dessutom kräver även Norge ett "mc-lasarettbesök" för att få tillbaka sitt ursprungliga utseende.

När behöver du ha materialet till Giornale? Eventuellt får du i DO3:s spalt bara skriva varför jag ej kunnat lämna någon rapport, samt att det planerade hos Oves Motor ej kunnat genomföras pga deras konkurs. Jag är sjukskriven året ut, och kommer att behöva en hel del rehab.

Hälsningar!

Tommy Granfelt

Distrikt 4

Västra Götaland

Vårträffen i Söne

"Kristiflygarehelgen" började med ösregn. Hela torsdagen vräkte det ner. Alla förberedelser avstannade, Roffe misströstade men vi tog nya tag på fredagen då solen tittade fram igen. Efter lunch började de första hojarna rulla in.

"Musse" från Vetlanda var först på plan och sedan var det en jämn ström.

Tack alla goa Guzzi-gubbar och gummor som kom och gjorde helgen lyckad. Söne Sportklubb som jobbade i "kökstrossen" hade aldrig varit med om något liknande och önskade oss välkomna tillbaka. Turen till Läckö slott på lördagen och Peter Svenssons motorkonsert på kvällen var också två uppskattade inslag. Fika i busken och kardanknutsras ingick också i dagens inslag. Till middagen på lördagskvällen var vi 58 personer som åt och drack och hade trevligt som vi brukar. Efter söndagens frukost packade alla ihop och rullade hemåt. En del till Tyskland andra till Danmark och resten åt andra håll. Vi i distrikt 4 som ordnade träffen var nöjda men trötta när söndagskvällen kom.

Tack än en gång

Roffe, Micke och co

Distrikt 5

Göteborg & Bohuslän

Hej alla guzzi åkare.

Hoppas att allt är väl med er, som dom flesta vet, så har jag lämnat ifrån mej mitt åtagande som DO- för gbg/bohuslän.

VINTERTRÄFF

&

MC-MÄSSAN PÅ 2 HJUL

Göteborg 25-27 jan-08

Vi bor på hotell "IBIS" i hamnen. Tolv rum är förbokade. Bokningsnr 183816
tele 031-80 25 60. Pris för dubbelrum
675:-/natt & frukost 70:-.

På lördag kväll kl 20.00 äter vi buffé på
restaurang Bamboo.

Anmäl er senast 2008-01-11 till

Do4 Roffe 070-640 90 49

Do5 Micke 070-531 91 97

Greve De la Gardies återkomst till Läckö

Då och då återvänder greve De la Gardie till Läckö. I lördags var det till och med två grevar tillsammans med grevinnan som besökte slottet. Magnus De la Gardie, med hustrun Siw, är elfte generationen och deras son Fredrik är tolfte generationen efter Jacob De la Gardie, som var far till Läckö-greven Magnus Gabriel.

Jag har varit här några gånger förut. Senaste gången var fem eller sex år sedan, berättar Magnus och tittar upp mot slottet.

Nu kom familjen De la Gardie inte till Läckö för att göra anspråk på slottet på något sätt. I lördags var de tre av ett 60-tal deltagare i svenska Moto Guzzi klubbens vårträff på Sönevallen. Besöket på Läckö ingick i den sedvanliga rundturen med kulturellt inslag som brukar göras på träffarna. För den som inte är så motorintresserad kan vi förtydliga att Moto Guzzi är ett klassiskt italienskt motorcykelmärke.

Något överdrivet bugande för den grevliga familjen var det inte heller.

- Nej, vi använder inte grevetiteln, den är mera en kul grej. Så aristokratiska är vi inte, säger Magnus och ler.

Medge ändå att det är lite stil att komma till ett vårfagert Läckö på hoj, liksom greve Magnus Gabriel på sin tid kom på häst eller i hästdragen vagn.

Magnus och Siw bor i Eskilstuna och Fredrik bor i Stockholm. Magnus är materialförvaltare i svenska Moto Guzziklubben och distriktsombud för klubben i Mälardalen. Han och Siw kom till Läckö på en tusenkubikare från 1976 som just fått veteranstatus och slipper skatt. Fredrik åker på en betydligt nyare cykel.

Vårträffen på Sönevallen samlade ett 60-tal deltagare på 40-talet motorcyklar, från Sverige, Danmark och Tyskland.

- Det är ett trevligt sätt att samlas kring ett gemensamt intresse, sammanfattar

Rolf Nilsson från Lidköping som är distriktsombud för Guzziklubben i Västra Götaland och som hållit i träffen.

@Byline: Anders Georgsson

Rapport från distriktsombuden

Distrikt 1

Skåne

Hej Guzzikompisar! Nu är hösten här med alla sina vackra färger och ruggiga dagar. Våra "springare" har gått i ide i garaget och vi tv-soffan där vi minns säsongen som gått. I maj var vi på en fantastisk träff i Tyskland, massor av Guzzis, massor av god tysk öl och härliga människor. Har du tillfälle måste du hänga på nästa år!

Vi hade ett mycket trevligt våråk också. Vi blev arton motorcyklar som tuffade runt på vägarna. En guddad visning av Kungagraven bjöd på nya kunskaper och kaffe och kaka. På kvällen var det soppa på altanen i Blentarp för den som ville.

Sommaren och hösten har bjudit på många privata överraskningar så hojåkat har tyvärr fått stå tillbaka liksom höståket. Men det blir ju så ibland här i livet allt går inte på räls. Den 15 december blir det ialla fall ölprovning med guide hemma hos mig och Stefan. Jag hoppas att du kom?! Ha det så bra i vinter, torrbrut i garaget och håll ut. Det blir en vår den här gången också ska du se!

Cilla

Distrikt 2

Halland

Brrrr, hallå i höstmörkret alla Guzziåkare, säsongen 2007 är tillända och den förlöpte väl för alla hoppas jag. Vi har som vanligt haft tre stycken träffar i distriktet, första var Humperallyt i Abild, välbesökt, välorganiserat och trevligt. Andra var Särðals kvarn, en (mellan skurarna) riktigt fin sommar dag och med 25% av träffdeltagarna på Guzzi resten kom på fordon av varierande slag. Kvarnen i Särðal är i fint skick, en av Sveriges största, guddade turer på sommaren och med fika i trädgården, väl värt ett besök. Tredje träffen blev på Ståhlboms cafe i Falkenberg, en välbesökt träff med 8 deltagare och ett par timmars trevligt hojsnackande, precis som det ska vara. Nu har jag varit distriktsombud i 9 år och har varit på många trevliga träffar genom åren, men nu känner jag att det är dags att lämna över den här posten till någon annan. I Februari har vi som vanligt våran vinterträff i distriktet, (jag kallar till den) du får fundera fram tills dess Hans, så bestämmer vi närmre då. Det var allt från mig, ha det bra alla. Hälsningar Lars Gillberg.

Säljes

Guzzi 1100 S -95

Den minnesgode läsaren kanske minns presentationen av min hoj i Giornale nr 3 2005.

Nu är den till salu !

Numera är den utrustad med komplett kåpa och clip-on styre.

Backspeglarna kommer från Ducati med integrerade blinkers.

Cykeln, som har gått 5600 mil, är i mycket fint maskinellt skick.

Metallicsvart, mattpolerade fälgbänor. Två kåpor varav en modifierad.

Två avgassystem. Nu monterat kryssrör och Mistral - klarade besiktningen.

Fler bilder kan mejlas. Ge mig ett anständigt bud !

Sven Börjesson - "Sven i Bohuslän"

0708 769658

svenborjesson@telia.com

Lämplig Julklapp!!

Moto Guzzi Strada
750 -94, 4260 mil, nya
däck, välservad.

Pris:22000:- prutat och
klart

Gunnar Enghamre

Tel: 021 356464

Mobil: 0706798080

Tel arb: 021 152131

Min resa till Guzziträffen i Gällivare

Torsdag 19/7

Min tanke var ju att första etappen inte var så lång, skulle ju bara till Sundsvall. Därför så valde jag att köra lite roliga vägar i början av färden. Så det blev 55:an till Uppsala och därifrån 272 (Tidernas väg) upp till Ockelbo, sedan sneddade jag ut på E4:an i höjd med Hamrånge.

Hade tidigare haft kontakt med snälla Sussie från Bike.se som lovat att jag skulle få sova på hennes soffa. Hon var dessutom sugen på att ta ut hojen på en sväng och lovade komma och möta mig neråt en bit. Detta blev i Gnarp och med sig hade Sussie även sin kompis (numera även min) Bysslappen alias Maria. Det kändes nästan som jag var framme när jag gled in på macken där vi sammanstrålade men det visade sig vara en bra bit kvar till Sundsvall, på genomtrist väg.

Väl framme i Sundsvall lotsade damerna mig till exakt rätt adress där jag skulle stanna på en fika hos min farmors yngste bror. Det blev en mycket trevlig stund med gott fikabröd. Underbara människor.

Hos Sussie bjöds det på en pilsner och väl-dans god kycklinggryta. Det togs en relativt tidig kväll, både jag och Sussie skulle ju iväg i ottan, jag vidare upp mot Veijo-

residens i Boden och Sussie neråt Stockholm.

Fredag 20/7

Strax söder om Umeå så kommer då resans första regnskur. Det var inget märkvärdigt i början och jag körde lugnt vidare utan att ta på regnkläderna. Efter en stund tilltog dock regnet samtidigt som blåsan tryckte på och jag fick syn på en busskur. Jag stannade vid denna kur som visade sig innehålla en trevlig stavgående dam i 60-årsåldern. Damen och jag stod och småpratade säkert en kvart emedan regnet verkade ha fastnat precis över där vi stod, det var nämligen helt vindstill. Sedan sa damen, "- näe, lite vatten har väl ingen dött av", och stavade glatt vidare hemåt. Själv stod jag kvar och tryckte en stund och passade på att tömma den numera ännu stinnare blåsan. Sen avtog regnet helt och jag åkte iväg igen, bara för att upptäcka att regnet tagit exakt

samma väg som jag skulle, på med stället. Sen fick jag en känsla av att jag åkte på för dåliga däck.

Stannade när jag nästan passerat Umeå och ringde Veijo och frågade om han visste nåt bra ställe i Umeå-trakten som kunde hjälpa mig att byta till ett nytt däck bak. Jodå, han kände till ett par ställen och jag fick namnen. Åkte till första stället som inte kunde hjälpa mig för de saknade rätt däckdimension. Åkte vidare till nästa och samma sak där. Även på den 3:e mc-firman var problemet detsamma, inga däck av rätt dimension hemma. Då fick jag tips om Nordimotor, ett litet nyöppnat ställe som sysslar med Guzzi. Men attans vad svårt det var att hitta det, fanns varken på 118118 eller i verkligheten kändes det som. Efter cirka 1 timme och ett antal stopp på olika ställen för att fråga så hittade jag det äntligen. Gissa vad? Lunchstängt.

Vid infarten stod dock en skylt som förkunnade ett mobilnummer, jag ringde och fick fatt i Roger på väg att hämta däck, kan ni tänka. Men tro inte att ens

han kunde få fram ett nytt däck till mig. Men han var snällast i hela världen kändes det som, när han trots stressigt värre, hjälpte mig att sätta på ett bättre begagnat däck som en kund ville byta.

"Ready to rumble again"
Det visade sig oxå vara så att även Roger skulle upp på samma träff för att visa upp några cyklar, vilket sammanträffande va!
Bland annat den här intill©

Någon mil norr om Skellefteå öppnade sig himlen och denna gång var det inte tal om något duggregn, nej då, här snackar vi öppna spjäll. Blev rejält sur trots att det bara tog mig nån enstaka minut att stanna och sätta på mig stället. Huua!

Som tur var så var det inte så långvarigt, för det var knappt körbart alls.

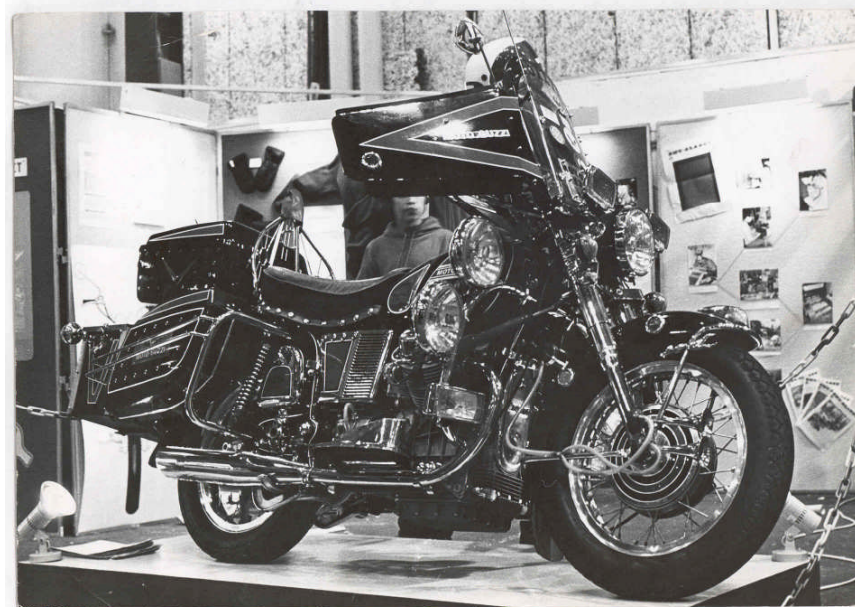
I Piteå lyser solen som om den inte gjort annat. Snacka om skiftande väder. Jag stannar och tankar och försöker få tag på Veijo, inget svar. Ringer honom hem och får prata med världens vänligaste Kajsa (Veijos fru). Hon förklarar vägen och hälsar mig välkommen.

Samtidigt messar jag Veijo och säger var jag är och att jag är på väg. Nästan genast kommer svaret:

"Följ E4:an, jag möter upp."

Och mycket riktigt efter ca: 4 mil får jag syn på nån som bidar sin tid i högerkanten, jag är i säkra händer *puuh*. Det var tur att jag såg honom och att

Pimpad pryl...

När jag bläddrade i den kulturskatt som MMCK's pappersbilder från främst 60-80 talet utgör, hittade jag denna blänkande skapel-se.

Ser ut att vara fotad på en Mc/skoterdag som tidigare hölls varje år på "Nordan" i Malmberget.

Är det någon som sett vidundret ute på vägarna? Kanske Stephan vet mer? Kanske det blev skogsbrand när helljuset tändes? Varför skyggappar? Vilket är CV-värdet?

Skriv gärna och berätta i nästa nummer ifall ni sitter inne med kunskap.

/Nicke

förra träffen eller passar på att lära känna nya medlemmar.. bla bla mm.. skitkul....

Ja det blev mat den här kvällen också... det är nu man funderar på vad minnet tog vägen.. vet att vi åt vildsvinsgryta med något tillbehör och att vi fick något gott efter, men varken Chichi eller jag kommer ihåg. Kom faktiskt ihåg att vi hade en suverän trubadur vars namn vi inte heller kom ihåg, där får jag hjälp av våran do mr T.. han vet att han kallas Frallan... jo den killen kan underhålla och få ett gäng mcåkare i gungnig..han får gärna återkomma..tack och bock...

Även en trevlig kväll har sitt slut.. dax att krypa ner i sovsäcken och sova gott... tror dom flesta sov gott... det blev många träd fällda den natten.. oj va många olika snarkningar det finns, ha ha....ZZZZZZZZ. God morgon.. dax att äta frukost, samla ihop sig och div pinaler... snacka lite till innan man skiljs åt för den här gången...men vi ses ju snart igen, vinterträff mm.

Hemresan gick bra, vi tar det lugnt, stannar och fikar i Västerås, och mat lite senare...och framme i Gävle skiljs vi åt.. Anders och Gunilla mot Valbo o Tomas ut till Oppala och jag fortsätter till Bomhus..Till nästa träff kanske vi är fler här ifrån Gävle som kan åka tillsammans...

Nu skall jag fixa min lille Ulrik så att han funkar till 100 nästa år... leta någon som vet mer om elfel mm....mekhjälp önskas eller hur????

skratt

Nu skall jag bara önska er alla en go vintervila.... ta det försiktig..vintern kan vara farlig, man kan halka och göra sig illa...(men hellre gå i halka och ha det glatt än att gå i dy och sörja :-))

Tackar för två jättetrevliga träffar.. vi ses nästa år... god(h)jul och gott nytt träffår 08...

kramizar **Eva** med 648...

han lugnade ner mig, för det hade börjat gå alldeles för fort sista tiden.

Veijo lotsar mig säkert till sitt "residens" i Boden där det på direkten serveras paj och en oerhört välkommen kall öl. Kvällen fortsätter ungefär i samma anda, vi kollar klenoder i garaget samt sitter i solen och ljuger över ytterligare ett par kalla. Vejjos kompis Krister kommer förbi och är genast inbegripen i ljugandet. Det är väl ungefär här som min övertalningskampanj sätter igång för att få med de båda till Gällivare. Men inga definitiva besked går att få ur gubbarna:-)

Lördag 21/7

Efter att, morgonen efter, ha tagit en dusch samt intagit frukost (som naturligtvis redan stod serverad när jag klev upp) så styrde jag således min ensamma kosa vidare norrut.

Allteftersom bebyggelsen blev glesare och glesare så sjönk temperaturen, nu var det väl ca:7 grader. Körde vägen över Jokkmokk och Porjus, fast besluten att testa E10:an på vägen hem igen. För er som inte färdats på vägen mellan Jokkmokk och Porjus, kan jag säga att det är värt en slant att se dessa trakter. I porjus frös jag ordentligt om fingrarna och var dessutom sugen på en java. Stannade på ett litet fik, Linas kafé, med en oerhört vacker utsikt över ett vattenkraftverk.

Språkade några ord med den kvinna som för stunden vikarierade på fiket, satte mig mol allena och njöt av kaffet och den hembakta kakan. 7 mil kvar t Gällivare.

Vägen mellan Porjus och Gällivare var ganska köldskadad så även om rakorna inbjöd till höga hastigheter så fick man passa sig.

Väl framkommen till Gällivare så åkte jag naturligtvis fel och var tvungen att ringa Nicke.

De flesta som kommit var nere på bygden för att dricka kaffe och äta något när jag anlände campingen. Endast ett gäng relativt nyanlända norrmän fanns på plats. Jag bidade min tid en aning, njöt av att ha kommit fram fast längtade

efter något att äta. Träffade här frilansjournalisten Fredrik som berättade att han hade plats i sin stuga och behövde sponsorer till den, jag nappade på direkt. Meddelade Veijo och Krister att även dom fick plats om dom fick för sig att komma trots allt. Fick nästan genast svaret att dom var på väg, kul!

En besökare dök upp i en Lamborgini Diablo med ett mäktigt muller, gissa om det väckte intresse?

Sedan var det dax att åka ner på stan för en specialframtagen varm italienskinspire-rad macka.

Tillbaka på campingen var det så dax för en gemensam rundtur på bygden. Under denna besöktes gruvan och "old town" i

Malmberget, den lokala mc-klubbens lokaler, Dundrets topp samt gjordes en brummande kortegekörning i bostadsområdena. När jag kom åter till stugan så satt V och K på trappan och tog varsin öl, jag tiggde genast till mig en. :-)

Efter detta var det dax för festligheter. Middag med Grillad renfilé med tillbehör, mums så gött det var. I samband m middagen sattes lagen ihop till femkampen som vidtog direkt efter intagen middag.

Kast med mc-däck samt vingelstyrning med mc-styre mellan benen var ett par av grenarna. En annan borde ha varit myggviftning, den hade jag vunnit, men den stod inte på schemat, tydligen. Nu gick tiden av bara sjutton, femkamp och lite korvgrillning och snackande och vips så var klockan 04,00, blir det aldrig natt på det här stället?

Plötsligt insåg jag att jag ju skulle åka långt dagen därpå och fick brått i säng. Det var en kväll jag kommer att minnas länge.

Söndag 22/7

Slog upp mina ljusgröna vid 11-blecket dagen därpå och insåg att jag borde ha varit på väg redan, så långt som jag skulle. Tänkte ju klippa hemresan med endast en övernattning och då borde jag satsa på att ta mig ca: 50 mil, åtminstone.

Nåja, packade mina fåtaliga saker och intog en stilla frukost med de andra, för att sedan bege mig söderut igen. Hade tyvärr inte tid denna gång att inhämta mitt nyvunna pris, av Nicke, en helg på hans fridfulla sommarställe i Nattavaara-trakten, men jag hoppas jag har den innestående!

Sätter så av i min ensamhet neråt E10:an. Längre och ensligare raksträckor får

skit i bensinen..nä nä...

I samband med min flytt till Gävle den 1a juli så körde jag upp hojen på släp till Åkersberga, Kjelle fick slita hårt ett tag för att hjälpa mej, rengjorde tanken, provkörde och fixade och han lyckades också, nya tändkablar, och nu funkar den som det skall även när den blir varm i motorn..

Den 7 september går färden mot Kisa..den här gången går starten från Gävle tillsammans med Anders och Gunilla samt Tomas.. Vi träffas hos Andes o Nilla i Valbo.. Johanna som följer med efter i bil upptäcker att när jag blinkar höger el vänster så uppstår ett sjudrundandens ljusspel med bromsljus mm.. ett jordfel..hmmm tja..åker ändå..ligga i mitten när vi kör... så får det bli..

Det blev en trevlig resa söderut via Heby, Enköping, Strängnäs, Katrineholm mot Norrköping.. Nu får det bli lite motorväg, vilket vi ville undvika så mycket som möjligt..men bara till strax utanför Linköping där vi kör mot Kisa.. småvägar igen.. så frame i Yxefall...framåt eftermiddagen.. det sedvanliga inskrivningen och hälsningscermonin och tältuppsättning, delar tält med Chichi och Kjelle även denna gången... Efter en kort visit i Kisas specialaffär åkandes på en v11 sport...så smakade det gott chili con carne och en massa snackTräffar ju Celine o Philippe också..jättekul....Natti natti.

Lördag...Jaja! va är en guzziträff utan regn..suck...tja säg dé... men så var det nu inte så, det blev en mindre sjö där några hojar står, min står med bara framhjulet utanför den pölen...någon fick se sin hoj stå parkerad mitt i.. vada ut och rädda den stackarn, ja hojen alltså... Nu skall vi få se vallning, hur en hund samlar ihop en skock får och får dom till husse....Han stod och vissla på hunden som befann sig ganska långt bort, liksom fåren, jycken samla ihop fårskokken och kom med dom.. ..olika visselsignaler, lika med olika kommandon...osv. mycket imponerande...

.Utflykt till Ulrika blev det också...jag får lift med Tomas på hans v11sport på den resan, den var också skön att åka på. Fika utanför en kyrka, gott med kaffe och macka nu.. efter blir det fri åkning, synd bara att det var så regnigt och blött... gick inte att köra så fort på dom goa kurv-vägarna...men det blev en trevlig tur ändå.

Tillbaka till träffplatsen så var det tipsrundan kvar att avverka... trots småregn så höll jag på att skratta på mej, Bagarn, Kjell och Tomas berättade historier så till och med regnet höll andan stundtals..ha ha..var får dom allt ifrån?????....

Mellan aktiviteterna är det den vanliga minglingen som gäller..oftast är det endast på guzziträffarna man ses och så tar man upp tråden från

Guzziträffar sommaren -07....

Va är en bal på slottet i jämförelse med en helg med guzziklubben... tja ni som aldrig varit där, ni har missat en del kul...börjar med vårträffen...där det blev ett besök på slottet..

I giornale nr 2 berättade jag om mitt slit med att få ordning på guzzin till träffen, med service och allt... hojen var fixad men gick inte ändå.. men jag ville till träffen så jag tog bilen dit, är man ensam utan barn så finns det alltid någon man kan få åka bakpå med...vara spätta för en stund. Mellan Vänersborg och träffplatsen på Sönevallen ca 15 km väster om Lidköping var det inte långt.. kom dit med tält och allt som behöv, träffar mina tältkompisar Chichi och Kjelle, det blir Chichi och jag som sätter upp tältet..

Träffar också klubbens två stora charmtroll... vilka?...jo Celine och Philipe...med dom i närheten så har man inte tråkigt..

Lördagen var det tipsrunda.. oj vad blött det var..men roligt..det hade ju regnat, men på lördagen kom väl inte så mycket eller inget har glömt..

Rundturen mot Lidköping, jag får åka Griso med Kjelle, den gick till Läckö slott, där blev det fika och en guddad rundvandring på slottet... intressant..speciellt Drottningens himmelsäng.. sådan skall jag ha.

skratt...

Fri återresa till träffplatsen.. det blir en skön åka-lite-fort-återresa. tyvär så tog den slut allt för fort.. Grison är en go cykel att sitta bakpå vilket man inte kan tro när man ser den..

På eftermiddagen dök den hemlige gästen upp...en blind kille som är helt fenomenal på att meka, namnet har jag glömt, tror det är Mikael..men en stor flygplansmotor statades på gräsplan, wow vilket öronbedövande ljud..undrar var flygplanet tog vägen, fniss...

Prisutdelning ... längsta färdsträcka och för tipsrundan..vilka som fick dom har jag inte full koll på så här efteråt..så det lämnar jag åt någon annan, ingen nämnd ingen glömd...

lördagskvällen jättetrevlig.. fantastisk måltid.. massa frukter och kött, kyckling på en stor bräda, ursäkta om jag benämner det fel men otroligt vackert och gott....

Söndagen hemfärd som vanligt.. alla plockar ihop sig själva och sina prylar för att bege sig hemåt.. tackar för en trevlig träff..ses i september.

Efter träffen gick det åt en hel del slit med att få ordning på min hoj... den gick ju inte rent.. han orkade liksom inte.när den blivit varm...Chichi och jag rengjorde bensinkranarna från skäp,vi trodde det var orsaken,

man nog leta efter. Det är tur vägarna kantas av väldigt opålitliga renar så man har vett att hålla nere farten lite, annars skulle det nog gå väldigt fort. Renarna

som för övrigt "äger" vägen, dom skiter högaktligen i att något fordon kommer brummande eller för den delen tutande, dom står vackert kvar och luktar på sina blommor eller vad fan dom sysslar med, dom tittar inte ens åt en.

På de första 10 milen såg jag väl ca:3 bilar men det överträffades av ca:15 renar :-)

Plötslig pockade blåsan på uppmärksamhet och jag var tvungen att stanna vid en P(ink)-skylt. Stannade och slog av motorn.....slogs av den enorma tystnaden.....var tvungen att ta av hjälmen för att konstatera att alla sinnen verkligen var på.....var dom det???

Har aldrig tidigare varit närheten av att uppleva samma tystnad, samma vakuum, inte ett endaste ljud, trodde jag blivit knäpp.....men jag hade ju nyss hört motorn....kan verkligen hörseln bara sluta fungera så där utan vidare....var tvungen att harkla mig...jodå, den funkade fortfarande. Huden knottrade sig och jag blev stående som ett fån i säkert 5 minuter, tittandes ut över milsvida nejder och fick en svindlande känsla av att vara ensam kvar i hela världen. Och inte funkade mobilen, heller. Blev så inivassen tagen av situationen att jag nästan glömde bort att pinka revir i förvirringen.

Skulle betala många pengar för att få uppleva den där känslan igen.

Efter ca:15 mil var jag i Överkalix, trodde jag. Men inte då, den "staden" åker man inte igenom, inte. Nej då, den får man allt vända om och svänga av mot, blev nog en mil omväg men va fasen, soppa måste man ju ha nån gång. Fick påhäng av en galning på 4-hjuling sista biten in mot macken, fast han använde bara 2 av dom, för det mesta.

Efter Överkalix går resan söderut som i ett töcken. Minns att jag mötte två mc-poliser som jag glatt morsade på, men fick ingen vink tillbaka, satt och surade över det en stund.

Stannade vid Höga kusten bron och fikade, växlade också några ord med ett par väldigt stadiga HD ekipage. Dom hade varit på en avsevärt större träff i Lycksele.

Klarade mig nästan ända ner till Örnsköldsvik innan jag blev en ren trafikfara. Var helt enkelt tvungen att stanna på AVA-camping som låg precis utmed

vägen. Där blev jag servad av två väldigt trevliga damer trots att dom faktiskt hade stängt precis. Käkade lite, duschade och tog en promenad på området. En mycket vacker camping som jag varmt kan rekommendera! Gud så gott jag sov den natten.

Måndag 23/7

Vaknade vid 08-tiden, otroligt utsövd, men med ett rejält lock för höger öra. Brummade på söderut, tankade någon gång, råkade ut för lite skvättande regn och satt på mig regnstället. Mötte ytterligare 2 mc-poliser och konstaterade att dessa faktiskt svarade på mitt vinkande☺ Funderade en stund och kom fram till att det säkert berodde på att jag hade gula reflexområden på regnjackan. När trafikskyltarna förkunnar att jag är tillbaka i Sundsvall så känns det banne mig som jag redan är hemma trots att det återstår nästan 40 mil.

Svänger av E4:an vid Gävle och tar en sväng förbi en arbetskollega som har sommarställe i Furuviik. Bjuds här på kaffe och mackor sittandes i solen på kollegans altan, gött!

Stannar och tankar i Skutskär och bara någon kilometer efter detta öppnar sig himlen. Regnet upphör denna gång inte förrän jag nästan är hemma igen, närmare bestämt vid Akalla-avfarten.

Tankar upp en sista gång.

Väl hemma igen står middagen på bordet och väntar och stort kramkalas utbryter.

Summa 246 mil utan en endaste fadäs eller felkälla.

Undrar ni om jag skulle göra om samma sak igen så är svaret ett rungande JAAA :-)

//Tobbe

Apropå Guzzis nya kontrollknappar , som ersatte dom där gul-röd-gröna LEGO-bitarna.

"Guzzi have taken their old swithgear designer outside ant shot him.The new man really got his act together."

Guzzi har tagit ut sin gamla knappdesigner och skjutit honom. Den nye har verkligen fått till det.

Bla trågmellanring med utvändigt filter, oljesticka, cylinderskydd, mm.

Det jag fastnade för var ett par snygga störtbågar till Quotan. Dom monterades av tillverkaren själv innan jag sa adjö och vände framhjulet mot norr igen.

För att slippa Autobahn, en bit i alla fall, så tog jag väg 80 och 83 mellan Kassel och Hameln.

En skönt slingrande väg som i flera mil följer floden i mjuka kurvor.

Småvägar i Tyskland kan ju innebära en ändlös rad av byar med rondeller och bilköer, därför hamnade jag så småningom på Autobahn i alla fall. Nu återstod bara transport till Malmö och dottern igen.

Om jag har möjlighet så kommer jag att åka på 2008 års träff. Jag lärde känna en massa trevliga människor från hela Europa, som dessutom åkte Quota! Kan det vara bättre?

Hasse Wiström/Björkeberg

Call Moto Guzzi motorcyclings equivalent to the Bermuda Triangle ; You might enter innocently , but you 'll soon be lost to anything else .

Moto Guzzi kan kallas motorcykelns motsvarighet till Bermudatriangeln ; Du kan närma dig helt oskyldigt, men du är snart förlorad för allt ting annat,

Many motorcycle owners enjoy a little involvment with the hardware....wanting , sometimes needing to be more than just someone who sits atop and operates the controls . Guzzi owners thrive in knowing exactly what 's going on , mentally going through a checklist before each ride . 1500 miles on the last tune means you 're good for the East Coast if you 're leaving from L A and a veteran big twin pilot can tell from the amount of vibration in the right footpeg how many miles ara left in the u-joint . He can feel it . Such is the bond between man and device .

Alla små citat som jag har klämt in här och var har Hasse Wiström hittat i engelska och amerikanska mc-tidningar . Jag tackar för bidragen och hoppas på fler.

allas modifieringar.

Där fanns bla ett par tre stycken som hade stoppat i V11 motorer! Där fanns även ett par snygga 750 NTX.

Kvällen fördrevs med mat och dricka, och mycket prat. På alla möjliga och omöjliga språk!

Dan därpå skulle det bli utfärd, och jag anslöt mig till den lite snabbare gruppen. Jag tänkte att blir jag avhängd så kan jag ju alltid åka tillbaka till träffen!

Anförda av hemmasonen Meinolf, som kunde varenda vägstump i trakten, så fick vi en rask tur på små fina krokiga vägar. Både Meinolf och det holländska paret som åkte före mig hade "asfaltanpassat" sina Quotor genom att montera mindre framhjul, 19 resp. 17 tum istället för 21, bättre (större) skivor och ok.

Monterat rena asfaltdäck. Holländaren var dessutom en av dom med V11 motor. Så jag

hade lite svårt att hänga med ut ur böjarna, 20-30 hästar mer skulle inte gjort nåt.

När vi åkt ett par timmar på dom oerhört vackra vägarna stannade vi vid en restaurang, och när jag skulle flytta hojen för en gruppbild så märkte jag att växelspaken gått av, i en svets! Tur att det inte hände under färden ner genom Tyskland! Det visade sig vid en närmare inspektion att nå n flitig arbetare på fabriken i stort sett slipat bort svetsen. Att spaken hållit så länge är mer än konstigt. Meinolf och en polare tog med sig spaken till en verkstad för svetsning. Vi andra gick för att äta. När jag käkat klart gick jag ut till hojen och där låg dom och monterade tillbaka spaken! Snacka om service!

Tillbaka på träffen så hade en drös med andra knuttar anlänt för att fira helg.

Det blev ett jäkla hallå framåt kvällen! Vi åt och drack pilsner och snackade Quota, och en del annat också. Priser delades ut! Längst färdsträcka hade Sicilianarna.

Plats för nästa års träff diskuterades och Slovenien, Italien (ev. Mandello) eller Aosta och Holland nämndes som

möjliga alternativ. Inget är hittills bestämt.

Meinolf, meinolf.schulte@gmx.de, visade sig vara en häutig typ, som i sin källare tillverkar lite pryttlar till Guzzi.

Utsikt från en fakirskalle.

Under den sista milen av ett maratonlopp kommer tanken som ett brev på posten; "Varför i hela världen gör jag det här, om och om igen, hur kunde jag glömma bort hur hemskt det är??".

Efter loppet ligger man med värkande kropp utsträckt på massagebordet och en vänlig

stjal med mjukhårda händer gör sitt bästa för att knåda ihop de svårt plågade muskelfibrerna till fungerande enheter. Redan då kommer nästa märkliga tanke och knackar på; "Vänta bara nästa år, då ska jag minsann pressa tiden si och så..."

Precis så har jag insett att tankarna vandrar mellan ytterligheter när man åtagit sig att ordna en mc-träff för själsfränder av olika slag.

Gissa hur tankarna gick den där fredagsmorgonen i slutet av juli när jag hade en miljon saker kvar att hinna uträtta. Jag hade insett att om jag inte lyckades få på plats den där kopplingsvajern som inte funnits där sedan den gått av under kortegekörningen upp på Dundret vid Middnattsolsträffen närapå tre veckor tidigare, skulle jag inte ha en egen hoj att köra under träffen.

När jag plockar fram verktygen hör jag ett omisskännligt muller när någon morgontidig knutte brummar förbi på vägen som leder upp mot träffplatsen. Fördömt också, har de inte förstått tjusningen med sovmorgon!

Senast jag bytte kopplingsviren på Le Mans III:an

höll jag på i ett par timmar för att få den rätt igenom alla skrymslen och pryls runt styrhuvudet. Nu när det verkligen gäller presterar jag ett rejält personligt rekord. Tjugoen minuter blankt!!! (Tids)nöden är i sanning uppfinningarnas mest hjälpsamma moder.

Att ordna träff när man sitter i solosadel är en rätt danande upplevelse. Man har en plan som växer fram över hur det ska se ut, men alla bollar man kastat ut och vill ha svar på verkar ha studsat någon annanstans. Plötsligt tre veckor innan träffdagen, när man så smått börjar fundera på om man talar ett språk som ingen annan människa förstår, börjar plötsligt telefonen ringa. Den ena biten efter den andra trillar plötsligt på plats, hoppet och lusten återvänder och genererar nödvändig energi för allt som måste hinnas med under den sista skälvande veckan. Ty hur långt i förväg man än satt igång så tycks man komma till en tidpunkt när man har mer att göra än tid att göra det på.

Nu skall ni få höra hur årets upplaga av NGzz.-träffen, den fjärde i ordningen, både krönt och tröskat mig. Upprinnelsen till idén att bredda träffen från pure Guzzi, till en träff för Italienvänner kom i samband med fjolårets träff då jag pratade med Fabio, som förestår slottet vi ämnar att träffas vid. "Självklart skall en Italienträff hållas vid vårt Italienägda slott" tycker han. Eftersom jag understundom har svårt för manianafilosofi satte jag naturligtvis igång att planera för en sådan. Slottsfolket som hade fullt upp med att få slottet i ordning trots många förseningar förstod kanske inte att det kan gå raskt undan när det lappländska blodet sätts i svallning...

I maj, när det endast återstod två månader till träffen fick jag så besked att de tyvärr måste åka till Italien under juli månad och därför inte kan vara delaktiga i träffen som planerat.

Nåväl, som lärare är man rätt van vid att alltid ha både plan B och C i bakfickan för alla eventualiteters skull.

Istället fick det bli en träff vid Dundrets stugby, där vi hyrde både stor och fin stockstuga att vara i ifall vädret mot förmodan skulle trilskas, likväl som flotta övernattningsstugor kompletta med bastu och bekvämligheter. Under fredagen, när jag väl fått ordning på mina prylar och lagt de sista handgreppen på utsmyckning kunde jag så äntligen börja välkomna alla tillresande Italienvänner.

Mina planer var att titta in hos ett par handlare på vägen ner, bland annat hos S-M-S norr om Hannover som drivs av Ingolf Schubert. www.smotos.de, Ni som 2005 var på NGM på Jylland kommer kanske ihåg honom. Han både sålde delar till vettigt pris och visade ett par av sina hojar.

Efter att ha snurrat runt ett par timmar på Tyska landsbygden, (GPS är nog inte så dumt), så hittade jag rätt.

En prydlig villa med dubbelgarage. Det enda som vittnade om att där fanns en Guzzi handlare var en Guzziflagga i flaggstången och en kvadratdecimeterstor skylt på grindstolpen.

I hallen i det oerhört prydliga huset stod en fint reoverad MG 500 kubikare från 30-talet, och längre in i huset stod en vacker Ducati 900 SS och en Le Mans I.

Paradiset, låg emellertid en trappa ner! Källaren under huset var till bristningsgränsen fylld med Guzzidelar, mycket NOS!

Ingolf åker till Italien flera gånger om året och fyller på sitt lager.

På ett lyftbord stod en pågående reovering, och på hyllor fanns motorer, växellådor avgassystem, mm.

I garaget stod en 5-6 av familjens hojar. Dvs Guzzis av olika modeller.

Jag hade inget större utrymme över, men några småprylar fick jag ändå med mig.

Efter besöket hos Ingolf som förresten är en trevlig prick, så kände jag att det fick räcka med krånglet, så nu tog jag mig snabbt ner till Brilon.

Träffen hölls på "Berggasthof Kemper", <http://www.bikertreff-kemper.de>

ett ställe enbart för knuttar, uppe i bergen en bit öster om Brilon. Några hade redan anlänt, och jag togs emot av Meinolf Schulte som tillsammans med Uwe Friedrich, var arrangör.

Jag hade bokats plats i sovsal, och slängde in mina prylar i en underslaf, och gick för att ta en

öl och hälsa på de andra. Andra sovalternativ var att tälta eller att betala för eget rum. Standarden på hela stället var enkel, men stämningen var toppen. Det var j-t kul att träffa en del av dom man mailat med tidigare. Av dom som kommit fanns bla "Zupi" med fru från Slovenien, "Pippo" från Trapani längst ner på Sicilien och Erling Pedersen med fru från Danmark.

Ytterligare några italienare, tyskar förstås, men också holländare, en fransman, ett par från Schweiz och nå'n Belgare. Allt som allt tror jag vi blev 35-40 pers från tio olika nationer!

Jag var den ende från Sverige.

Efter som det här var nördarnas träff, inte nog med att vi åkte Guzzi utan dessutom endast en och samma modell, så ingick givetvis att gå runt och kolla

Island ty det är inte likt något annat. Sätt på nya kraftigare däck. Och du behöver ej ha riktig off roadhoj. Det går utmärkt med en Guzzi. Men räkna inte med att finna reservdelar på ön – de saknar återförsäljare.

Urban Levin

Västerås

Quota Incontro 2007

På Internet kan man hitta det mesta!

Folk med olika intressen kan nu på ett väldigt enkelt sätt hitta varandra.

På gott och ont!

Eftersom jag äger en Quota 1100 ES, har jag givetvis letat på nätet och hittat en hel del om denna relativt ovanliga hoj, bla 3 st mailinglistor.

http://it.groups.yahoo.com/group/guzzi_enduro/ , Italiensk-europeisk

http://autos.groups.yahoo.com/group/Guzzi_Quota/ , Amerikansk-europeisk

<http://www.quotaforum.de/> , tysk.

Där kan man hitta en hel del, och i vintras så fick jag reda på att det hålls årliga träffar i både Europa och i USA. I år 2007 skulle dessutom träffarna hållas samtidigt, nämligen helgen 6-8/7.

I USA hölls träffen i Ely Nevada, och i Europa strax utanför Brilon i Tyskland, i mellan Kassel och Dortmund.

Jag bestämde mig för att åka. På den Europeiska träffen. ☺

Lade på nya däck, och bytte lite oljor, och packade lite kläder.

På vägen ner stannade jag till i Malmö hos dottern. Allt kändes så där bra som det bara kan när man är på väg nå nstans på hoj. Jag hade bestämt mig för att ta det lugnt. Alltså ingen sträckkörning, så trots att det inte är så långt till Brilon från Malmö så avsatte jag två da´r för den delen av resan.

Avresa från Malmö! Ösregn! På med regnskydd och i väg!

Strax utanför Malmö så gick det plötsligt inte att växla! Typiskt att sådant händer i regn!

Lyckades ta mig in i skydd under en bro, dit med spaken igen och iväg mot bron till Danmark.

7 mil senare slutar regnet och solen tittade fram. Quotan morrade på under mig, och allt kändes OK.

Fick i mig lite käk på färjan till Putgarden.

En bit ner i Tyskland vek jag av från Autobahn, och tog mig vidare söderut på småvägar.

Framåt kvällen tog jag in på ett litet hotell, åt en god middag på restaurangen intill och gick och lade mig.

Det är så kollosalt spännande att höra en massa härliga motorljud komma allt närmare alltmedan man funderar på vad slags människa och maskin man närmast skall få välkomna...

Dagen och kvällen förflöt med gemyt och grillning alltmedan vi bekantade oss och välkomnade folk alltefter de trillade in. Här hade jag stor hjälp min vän LaMarika, en riktig genuin mc-människa och ett socialt geni som täckte upp för mig så bra medan jag fixade med de sista finjusteringarna.

Under lördagen anlände Fredrik som skulle följa träffen i egenskap av reporter för Mc-nytt.

Fler träffdeltagare rullade också in. Under förmiddagen dukade Roger och hans flinka medhjälpare från Nordimotor upp en delikat buffé av Italienska testhojar. Tänk att de åkte 60 mil enkel väg för att serva oss! Ernie, mannen som kan grilla kött som ingen annan, reste sin grilltipi och satte igång med sitt väldoftande varv. Ett stort gäng åkte iväg med buss för en guidad tur ner i Malmbergets undre värld.

Ett Alfa-ekipage var träffens enda fyrhjulsfordon. Under dagen kom dock Loffe förbi med sin brutala lila Lamborghini Diablo. Vi kunde konstatera att det var lite fler siffror som krävdes för att ange tändföljden än på våra maskiner. Loffe blev förövrigt rätt sugen på att köpa Mw Agustan som Roger så tjänstvilligt lät oss lyssna på- mammut vilka varv!

Den skulle definitivt bättre matcha bilen än den Repsol-Honda som nu gör jobbet...

Under dagen kunde alla Italienvänner svänga in på det lokal fiket.

Väste man fram: "make it the Italian way" då man beställde fick man ett specialkomponerat Italienfika till kraftigt reducerat pris. Det satt fint mellan turerna på alla de heta testhojarna!

Under eftermiddagen åkte vi på en guidad kortegekörning genom samhället. Vi stannade bl.a., till vid slottet, den gamla kåkstan i Malmberget, i närheten av groppen, vid Mc-folkets park som är MMCK's klubbområde samt avslutningsvis upp på Dundrets topp. Fredrik fotade ivrigt.

Gissa om det smakade mumma att få sätta tänderna i det ljuvliga

renköttet som Ernie grillat åt oss? Trettiofem personer mumsade i sig sjuttio portioner, vilka sköljdes ned med sval matchande dryck i gyllene förpackningar. Efter middagen drog så den hårda kampen igång som skulle fördela alla fina priser som många välvilliga sponsorer ställt upp med. Grenarna som skulle sålla fram de två finallagen var följande: "Singla sula", "Stöt med liten stake" eller för de med mindre än 120 hästkrafter: "Stöt med stor stake" (eftersom de med fler än 120hk redan är utrustade med p-förlängare). Därefter följde grenarna "Check the spark" och publikfavoriten "Moto CP".

Efter dessa grenar visade det sig att fjolårs vinnare från grannland i väster ånyo tagit sig till final, där de nu skulle få möta de stiligaste atleter GuzziSverige kan uppbringa. Finalgrenen var den tuffa och sugande grenen "Länsa träget". In i det sista var kampen jämn, men våra norska vänner fick se sig slagna trots en strålande vacker nippelteknik... Norrmännen protesterade kraftigt, men självklart resultatlöst eftersom domaren självklart varit helt oantastligt rättvis. Norrmännen föll på eget grepp och sin medfödda ovilja att spotta ut den ädla drycken. Vissa farhågor yttrades om att kommande omslag på Mc-nytt möjligen skulle visa bilder från finalgrenen med rubriken "Guzziklubben suger..." Andra positiva röster hävdade att det kanske skulle öka tillströmningen till klubben...

Prisutdelningen skedde långt in på småtimmarna. Eftersom solen bestämde sig för att slösa med ett magiskt ljus denna natt kom de sista av oss i säcken precis strax innan programmet så uppkäftigt hävdade att det var hög tid för frukost. Nåväl, dagen som följde ägnades åt återhämtning i varierande stil. Under eftermiddagen begav sig de star-

kaste på en tipspromenad som tog oss upp till toppen av Repisvaara, här fick vi också en efterlängtd chans att mata myggor som i övrigt höll sig på behörigt avstånd. Tävlingsledningen kunde konstatera att det finns en hel del friska celler i knoppen på de tydligen inte enbart snygga Italien-

"Off Road" på Island

Under två veckor i somras har jag gjort "mitt livs resa" = åkt Island runt, ca 300 mil. Med start i Bergen och återkomst till Hanstholm blev turen ca 500 mil. Solsken med få timmar i regn, dock en hel del blåst. Inte minst överfarten på Nordsjön med 8-10 meter höga vågor och styv kuling snett framifrån på färjan.

Vägen runt Island, A1, är otroligt fin, ej guppig och slingrar sig fram över pass och längs milslånga dalar. Island är ett plant land varför några Norska serpentinvägar finns inte. Men många andra vägar med oförglömliga vyer och med strandnära dramatiska stup.

Vi var ett sällskap på 32 personer på alla förekommande MC-märken. Min Guzzi Brevia 850 var dock det enda fullblodet!

På stockholmsmässan "På 2 hjul" fanns videofilmer om riktig off-roadkörning på Island. Inspirerad av dessa bilder försökte jag få tag på lämpliga däck. Tyvärr finns det endast till framhjulet, bakhjulet är för brett. Men inte skall väl en sådan petitess stoppa en riktig hojåkare!

Sagt och kört. Medan de flesta andra i sällskapet körde asfaltväg var vi några som testade de isländska grusvägarna. Jo, de är raka, dammiga och saknar hastighetskontroller. Dammet är som i Afrika, det tar lång tid innan det lägger sig, så det vara bara att köra "in i dimman" för att hänga med.

Grusvägarna som ej var så dammiga där var gruset mer som sten. Och stenarna är inte rundslipade av inlandsisen utan det är krossade lavastenar.

De har den egenheten att när framhjulet kör över hoppar stenen upp och ställer sig på högkant vilket är detsamma som att den knivvassa delen kommer uppåt lagom som bakhjulet kommer . . .

Off-Roadäventyret innebar tre punkteringar och därefter inköp av nytt bakdäck. En tröst är ju att totalt för sällskapet blev det åtta nya däck. En del hade slut på däcket redan när de rullade av färjan, andra skar, liksom jag, sönder på vassa stenar.

Lärdomen är naturligtvis att åk gärna till

Inget slår ljudet av en Moto Guzzi

Moto Guzzi, med sin karaktäristiska V-motor och sitt skönt puttrande ljud, är motorcykeln numero uno. Det tycker i varje fall entusiasterna som träffades i Yxefall i helgen.

Moto Guzzi är en italiensk motorcykel som tillverkats sen 1921. Än i dag tillverkas den i samma, numera k-märkta fabrik, i idylliska Mandello del Lario vid Comosjön i norra Italien.

Entusiasterna Benneth Nilsson och Magnus De la Gardie har varit där flera gånger berättar de.

- Ja, det är ju bara en liten by egentligen. Hela byn är uppbyggd kring fabriken.

Poliser kör Moto Guzzi

Dit vallfärdar årligen tiotusentals Moto Guzzi-fantaster. För Moto Guzzi är ett klassiskt märke fast det inte är så stort.

I Italien åker till exempel alla mc-poliser Moto Guzzi, berättar Benneth och Magnus.

I Sverige har cirka 1600 personer en Moto Guzzi i dag. Och av dem hade ett 50-tal kommit till Moto Guzzi-klubbens höstträff i Yxefall i helgen.

Holländare i Yxefall

Inte bara svenskar förresten. Några danskar och holländare dök också upp. Bland andra paret Gert Plat och Marjon van der Veen som båda åker Moto Guzzi.

-Vi tycker om ljudet, berättar de. Sen är det en stabil och pålitlig mc, det är aldrig några problem. Och sen är det ju lite exklusivt att köra Moto Guzzi.

Att skruva på

Benneth Nilsson berättar att det var en tillfällighet att han skaffade sin första Moto Guzzi.

-Jag ville ha något att skruva på och då fanns det Moto Guzzi, BMW och HD och HD var för dyr redan på den tiden så det blev en Moto Guzzi.

-För mig var det Benneths fel, berättar Magnus De la Gardie. När jag flyttade till Eskilstuna hade de en mc-klubb och Bennethsa: vi har en bra hoj åt dig. Nu har jag haft den sen 88 och den fyllde 30 år i fjol.

Lättmekad

Den karaktäristiska V-motorn, där v:na sticker ut åt sidorna, gör motorn lätt att komma åt, förklarar Magnus.

De är ju väldigt lättmekade på det sättet. Det är bara att sätta sig på en pall. Helgen tillbringades i tält vid Ateljé Södergården i Yxefall. Det blev uppvisning i färvallning, utflykt till Ulrika och lite musik med frallan Johansson. Sen var det bara att puttra hem på sin Moto Guzzi.

Jan Björkegren, LK Linköpings Tidning/Kindaposten 2007-09-10

Insänt av medlem 2312 Kjell Samrud, som också tackar för en trevlig träff

vännerna, alternativt att de är duktiga på att chanssa. Ulla var den som kunde njuta segerns söta ära. Även här fanns det gott om stiliga priser. Måste ta tillfället i akt och tacka de tre största sponsorerna för deras generositet: *Norrlands Guld/Spendrups, Itago* och *Nordimotor* - tackåtackåtack!! Stort tack även till alla er andra icke nämnda här samt alla mysiga träffpolare som förgyllde min helg.

Måndag morgon var vi tio ekipage som reste in i vildmarken för en dagsutflykt till Ritsem. Under turen fick vi uppleva de vackraste vyer man kan tänka i skenet från en slösande sol. Vita fjällsidor speglade i

koboltblått vatten. Vi blev också bjudna på gott fika av Inger i Stora Sjöfallet.

Uppe i Ritsem fick vi höra spännande berättelser om livet i området av Josef. Maria (tro nu inte att det fanns med någon med som kunde gå på vattnet också...) var med som reporter eftersom Fredrik inte kunde följa med denna dag.

Kom nu för allt i världen ihåg att läsa mer om träffen i Mc-nytt, nr 11 som finns i handeln just nu

(om inte hela upplagan sålt slut förstås...)

God mat intog vi under hemresan när vi återigen rastade i Sjöfallet. En lite besvärlig grej på turen detta år var att vi fick köra genom ett fyra mil långt vägarbetsområde. Nästa år kommer resan att vara som "en gång i parken" i jämförelse med detta skakande och passande.

När jag så småningom kom hem efter dagsturen på ungefär fyrtio mil, efter att jag under vägen tagit farväl av alla trevliga träffkompisar, började så de smått bekanta tankarna dansa på lätta fötter i den tämligen trötta hjärnbarken: "Vänta bara nästa år, då ska jag jag minsann..."

/ Nicke

Norenhamträffen 2007

Under pingsthelgen var vi tio glada skåningar som var gäster på 2:e Italotrefen i Nordenham i norra Tyskland.

Fredagsmorgon startar vi med att åka över bron till vårt grannland Danmark. Solen gör tappra försök att lysa över oss på de cirka arton milen till båten i Rödbby. I Puttgarden möts vi av regn. Fy bubblan! Roligare kan man ju ha. Men framåt kommer vi, trots att vi delas upp i snabbare och långsammare trupper. Regnet ger med sig och jag njuter av min pigga och glada SP. Hon tuffar på som värsta loket och jag är så nöjd så nöjd. Ända tills vi kommer in till trafikstockningarna till Hamburg och jag kommer upp jämsides med Stefan. Samtidigt som jag sätter ner foten och tänker att "oj, vad halt det är här" börjar Stefan fäkta och gapa. Min vackra "Laura" är alldeles kletig av svart, otäck olja! Snabbt av på närmsta avfart och in på en ficka. Det visar sig snart att en oljeslang har spruckit. Inget allvarigare. Bara att fixa en ny slang - kan inte vara alltför svårt i en så stor stad som Hamburg. Jag, Ingela och Robin får stanna hos den olyckliga "Laura" och Stefan och Marco ger sig ut på en räddningsexpedition.

I fyra långa timmar står vi vid vägkanten. Många tutar glatt åt oss och två hojåkare stannar och frågar om vi behöver hjälp. Till slut kommer killarna tillbaka med en begagnad slang och lånade verktyg. Tre firmor har de fått besöka innan de fick tag i rätt grejor. Kors och tvärs över hela Hamburg har de fått jaga. Nu tar det inte lång stund förrän "Laura" är hel igen, har fått ny olja och är hjälpligt avtorkad. Och så är vi på väg igen. Snabbaste vägen är autobahn till Bremerhaven så den får det bli. Inte förrän klockan är tio är vi framme på träffen i Nordenham. Vi möts med kalla öl och många hjälpsamma händer till tältuppsättningen.

Jag hinner knappt ställa i från mig "Laura" förrän en liten man kommer rusande och pussar henne på vindrutan. Jag gissar snabbt att det är Siggie - "Lauras" förra ägare som skiljdes från henne med stor sorg i hjärtat. Minsann får inte jag också en kram - Siggie blir så glad över att jag verkligen gillar hans gamla ögonsten. Nu smakar det gott med tysk korv och lite mera öl innan kudden kallar.

Lördag morgon inleds med frukost på vandrarhemmet som ligger alldeles bredvid träffen. Efter en välbehövlig dusch på samma ställe tar vi oss en taxi som tar till färjan till Bremerhaven. I Bremerhaven är det nämligen gatrace hela helgen och dit vill vi ju så klart. Gatracen går av stapeln i fiskehamnen som är avspärrad och full med öl, mat och diverse mc-prylar. Vi travar runt i depån och kollar in de olika muskedundren. En hel del Guzzibyggen fanns det. Det finns sidovagnscyklar, scootrar, veterancyklar, supermotard - ja, allt som har två hjul. Efter lite förfriskningar tittade vi på lite träningslopp. Solen sken,

i vad som såg ut som en bra fördelning av ettor, kryss och tvåor... Det var väldigt kul att få en sådan fin pokal som minne. Tack!

När mörkret föll skildes jag lite motvilligt från gänget för att tuffa hemåt i mörker och regn. Loke lunkade på så tryggt de 13 milen i ruskvädet och det enda i djurväg som visade sig var grodor och paddor. Vi gjorde vårt bästa att kryssa mellan dom. I Målilla pausade jag en stund, ringde hem och beställde fotbad och Cognac. Sista biten värmd tankarna på alla som var kvar under Södergårdens tak i Yxefall utanför Kisa. En trubadur underhöll på kvällen och jag vet ni hade det bra.

När vi så körde in på vår grusväg lös det värmande ur fönstren. Loke fick komma in i garaget och berätta om äventyret för sina kompisar och jag, ja jag fick hjälp med blöta kläder, mitt fotbad och en cognac. Det var skönt att komma hem.

Stor kram till er alla!

Barbro & Loke

Amerikansk site . <http://www.moto-euro.com>

What is it about Moto Guzzi that inspires such radical devotion? How can ownership into this storied marquee , which often begins with just a simple acknowledgment to the straightforward design , all so often end with the Guzzi aficionado forgetting everything he ever knew about any other machine?

Vad är det med Moto Guzzi som skapar en så'n total hängivenhet ?

Hur kan ägande av ett så gammaldags-historiskt märke, som ofta bara börjar med ett gillande av den enkla tekniken, så småningom sluta i Guzzi-mani.

Vi promenerade tillbaka till Ateljé Södergården under vars tak träffen hölls. Södergården är en underbar plats med fika, mat och fullständiga rättigheter. Vackert hantverk för alla smaker finns till salu och ägare med personal utstrålar värme och vänlighet. Ett härligt ställe att stanna till på och jag önskar alla en möjlighet till besök.

Några av oss var sugna på kaffe och lite prat, andra passade på att titta runt på alla Guzzi som samlats. Gamla som nya, alla lika charmiga. De som kört längst kom från Holland men även några Danskar besökte oss. Träffen var välbesökt och runt 60 deltagare kom och gick under lördagen.

Kl 12 var det dags för kortege körning som gick till Ulrika. Finurligt nog hade kaffe och smörgåsar smugits iväg i bil lite tidigare så när vi kom fram till den vackra gamla kyrkan var det bara att parkera och förse sig! Och hur gott smakar inte kaffe och macka under bar himmel efter en tur på kurvig väg i gott sällskap? Efter pausen var det ”fri åkning” och det fanns många vägar tillbaka att välja på. Några lite kortare, andra lite längre men alla lika kurviga. Själv tog jag och ett 15 tal andra vägen över Rimforsa tillbaka. Det gav både småväg och riksväg och var lagom långt.

Väl tillbaka tänkte vi ta oss en tipspromenaden. Vi hann knappt 100 meter innan någon öppnade kranen ’där uppe’ och vi överöstes av regn, regn, regn. Vi fick ta skydd under taket till ett gammalt sågverk. Efter en stund tröttnade vi på att stå och vänta så vi lånade olika material (en stor påse, en bit spånskiva m m) till skydd och traskade tillbaka. Det var dags att sitta ner och äta en bit mat...

Och tydligen var det någon mening med detta för när sista biten svalts sprack molntäcket isär och solen värmdes med sina strålar. Vi gjorde ett nytt försök och fick en skön bensträckare men kanske inte lika skön geniknölsmassage. Det var en klurig tipspromenad.

Ett blad hade delats ut där snyggaste Guzzi skulle koras. Hur skulle jag kunna välja ut någon? Alla har sin charm och är vackrast på sitt sätt. Men som den lillsyrra jag är med en obotlig romantisk kärlek till min bror, hans V7:a och minnet av svunna tider röstade jag självklart på APZ 145. Kanske är det inte den snyggaste Guzzin, men det är den coolaste! Jag passar på tillfället att tacka för rösten Loke, det värmdes i både hans och mitt hjärta ♥

Eftermiddagen förflöt i godan ro och det blev dags för middag och prisutdelning, det ville vi inte missa. Och döm om min förvåning när jag fick en snygg buckla som andra pris i tipspromenaden! Vem kunde tro det – jag som kryssat

ölen var god och underhållningen förstklassig - vi kunde inte ha det bättre!!! Tillbaka på träffen åt vi lite av den goda mat som hela tiden fanns att köpa - grillat kött eller korv i bröd eller matjessill i bröd. Vi satte oss vid trangiaköket och drack irishcoffe-komplett med vispgrädde och farinsocker. Någon muttrade om "kärringdricka" men jag såg ingen som hade problem med att svälja. Det bjöds på levande musik i stora tältet. Och vilken musik sen! En kille spelade på en trälåda med kvastskaf och sträng. Jäklar vilket ös det var! Stilen var lite irländsk-fast på tyska.....Det blev lite säckpipa och lite munspel. När jag uppsökte min luftmadrass vid halv tretiden pågick fortfarande dans och festande för fullt. Men är man en trött svensk så är man! På söndagen var det ordnat med buss till färjan av klubben som höll i träffen. Vi tillbringade dagen vid gatracen. Mat och dricka fanns det ju i alla de sorter och jag kunde inte motstå ett gediget nitbälte till skinnbyxorerna. Kvällen på träffplatsen var lika häftig som kvällen innan fast med annan musikunderhållning. Vi tog det dock lite lugnt - vi skulle ju åka hem dagen efter. Måndagmorgon packade vi ihop, plåtade oss med våra tyska vänner och gav oss av hemåt på fina småvägar. Vi har redan bestämt oss för att åka ner igen nästa pingst. Det var verkligen en kanonträff!! Det var cirka 200 italienska motorcyklar där och det gick åt 950 liter öl. Häng med nästa år - du kommer inte att ångra dig!!

Cilla

Performance Bikes i juli 1988 angående LM Mk 5

Artikeln döpt till "Iron Fist" med tanke på Guzzis hårda trottelfjädrar

"User friendly? Hardly, but in an increasingly sanitised world this bike could be the only way to keep your animal instincts alive."

Användarvänlig? Knappast, men i en alltmer tillrättalagd värld kanske den här hojen är enda sättet att hålla dina djuriska instinkter vid liv!

"Japanese motors start good and gradually fade away. Guzzi's couldn't be more different. They just mature with age."

Japanska motorer är bra när dom är nya för att se'n gradvis blekna bort. Guzzi's kan inte vara mer annorlunda. Dom bara mognar med åren.

**Som ni säkert känner till har medelåldern
på
Sveriges knuttar stigit med tjugofem år
de senaste tjugo åren.**

**Glädjande nog kan vi som första tidning i världen visa att
Guzzi faktiskt anpassar sig till marknadens krav....**

Vi kan andas ut, framtiden är vår!!

Det är hans fel!

'hans' i detta fall är min bror Peter. Det var han som, när jag var moppe ung, kom tuffande med sin Guzzi V7 Sport av -74 års modell. Han och hans kompisar. Moto Guzzi, Laverda, Ducati. Italienskt muller på garageuppfarten så fort en ledig stund gavs. Det satte sina spår i mej. Hjärntvätt? Nä, snarare kärlek i kubik ♥

Många år senare träffades vi, Loke och jag. Min Nevada 750, en blå -97:a. Det var kärlek vid första ögonkastet och även om vi senare haft en del svackor av fysisk karaktär både han och jag har vi bestämt oss för att åka vidare tillsammans. Kanske inte så ofta, kanske inte så långt, men skiljas, njae det dröjer allt.

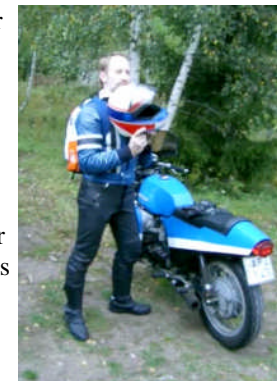
Så nu är vi här Loke, jag, min bror Peter och V7:an som dagen till ära efter 14 år i garaget dammats av och tittats över. Nybesiktigad UA.

Och träffen då?

Jag körde från Småland på fredagseftermiddagen längs kurviga vägar upp till Yxefall strax utanför Kisa. Strålände solsken lovade gott för helgen. Hälsade på dom som redan kommit innan jag fortsatte till en bekvämare säng i Linköping. Tält är inte riktigt min grej.

På lördagsmorgon brummade vi tillbaka de 6 milen för att uppleva färdkörning med hund. Att stå och beskåda detta skådespel var en fantastisk upplevelse. Hunden Rex med turbo i benen drev pryldligt fram skocken på dryga 100 djur efter husses gälla visslingar. Även om Rex i början mest verkade vilja driva skocken

tvåbe-
ningar
som be-
fann sig i
hans
hage...

Del 3 Informations-spridning i klubben

Här vill vi veta om och hur du vill ha information från klubben.

0013: Jag läser gärna mail och gör det, minst

Välj endast en av följande: Dagligen Veckovis

Nån gång ibland

0014: Jag läser gärna på Guzziforumet och gör det,

minst Välj endast en av följande: Dagligen Veckovis

Nån gång ibland

0015: Jag får helst information i den gamla hederliga brevlådan eller läser det i Giornale

Välj endast en av följande: Ja Nej

Del 4 MedlemsUppgifter

Detta är valfria uppgifter, som hanteras med försiktighet, men som vi ifrån klubbens sida är tacksamma om du fyller i för att underlätta administrationen lite.

0016: Namn?

Skriv ditt svar här:

0017: MedlemsNummer?

Skriv ditt svar här:

0018: Email?

Skriv ditt svar här:

**Tack för att du svarat på denna enkät.
Glöm nu inte att skicka in den!**

Medlemsundersökning

Denna medlemsundersökning är till för att få lite

kunskap om klubbens medlemmar och deras

önskemål angående klubbens verksamhet.

Medlemsundersökningen finns på hemsidan www.guzziclub.nu och vi som styr och ställer i klubben vill att du i första hand ska fylla i den där, men du som inte har tillgång till Internet eller kanske inte är speciellt förtjust i det mediet kan fylla i den här och skicka in den till:

Moto Guzzi Club of Sweden

Medlemsundersökning

c/o Tina Karlsson

Blåkullag 27 D

254 57 Helsingborg

Så ordnar det sig i alla fall, senast den **25 februari** vill jag ha den för att kunna vidarebefordra den till internet .

Resultatet kommer presenteras i Giornale under nästa år.

Guzziklubbens medlemsundersökning

Del 1 Personliga hojfrågor

Denna del handlar om dina hoj-vanor och hoj-ägandet.

* **0001: Hur många i familjen är medlemmar i**

Guzzi-klubben ?

Välj **alla** som stämmer: Endast 1 Flera Alla i familjen

***0002: Hur många Guzzis står det i familjens garage ?**

Skriv ditt svar här:

* **0003: Hur många Guzzis har du/ni i trafik ?**

Skriv ditt svar här:

***0004: Hur många mil/säsong kör du ungefär ?**

Skriv ditt svar här:

* **0005: Hur ofta kör du motorcykel, ungefär ?**

Välj **endast en** av följande:

- Några repor per år Några repor per månad
 Flera gånger i veckan Dagpendlar

0006: Gör du i huvudsak ?

Välj **endast en** av följande: de: Fler- dags-turer

- Heldags-turer Dagpendlar
 Halvdags-turer

Del 2 Mer klubb-relaterade frågor

Här ställs det frågor som syftar till att förbättra klubben för sina medlemmar.

0007: Varför är du/ni medlem i Guzziklubben ?

Välj **alla** som stämmer: Gemenskapen

- Det ger mig ju rabatt på försäkringen Gillar att läsa Giornale
 Vill ju delta i klubbens aktiviteter Annat:

***0008: Känner du någon som åker Guzzi men som inte är med i Guzzi-klubben än ?**

0009: Jag skulle vilja delta i en eller flera av följande aktiviteter: Välj alla som stämmer:

- Schemalagda kvällsturer utan mål
 Helg-/Heldags-turer med utflyktsmål
 Gemensamma middagar/grillningar
 Gemensamma aktiviteter (Speedway, Roadracing, Dragracing mm mm)
 Gemensamt planerade lång-resor
 Annat, eget förslag

0010: Jag känner till/har ett bra ställe att samla ca:20-30 personer på, som jag skulle kunna boka/upplåta för gemensamma aktiviteter ?

Välj **endast en** av följande: Ja Nej

***0011: Jag skulle kunna tänka mig att engagera mig mer i klubben, med t.ex:**

Välj alla som stämmer och skriv en kommentar:

- Administrera web-sidan
 Föreslå olika bra gemensamma turer/utflyktsmål
 Leda gemensamma körningar
 Ordna gemensamma middagar
 Planera övriga gemensamma aktiviteter
 Distrikts-ombud
 President
 Annat förslag

***0012: Jag skulle vara intresserad av någon form av försäkrings-samverkan inom klubben alternativt en märkesförsäkring.**

Välj **endast en** av följande: Ja Nej

Medlemsundersökningen fortsätter på nästa sida